

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 91

Číslo: 38

18. září 2011

Cena: 7 Kč

HOLANĎANÉ STRÁVILI VÝMĚNNÝ POBYT V TACHOVĚ

Holandská mládež z ostrovní oblasti Tholen strávila deset dní v Tachově, kde byla ubytována u lidí z české skupiny, která je členem mezinárodní křesťanské organizace Atlantic Bridge. Naše skupina mládeže se schází pravidelně v pátek v Husitském centru setkávání.

Skupinu Čechů tvoří devět dobrovolných členů v čele s vedoucí Mgr. Zuzanou Kalenskou, která vše svým dobrovolným pomocníkům pomohla zorganizovat. „Nevěřili byste, kolik práce to dá, sehnat nějaké ty peníze, abychom mohli Holanďanům něco ukázat a aby si také něco užili. Navíc ani organizace není nejjednodušší, ale když máte po boku několik schopných lidí, kteří vám práci zjednoduší, tak to jde. Děláme to rádi,“ řekla Zuzana Kalenská.

Česká skupina byla v loňském roce na výměnném pobytu v Holandsku, v městě Krainingen, proto hostila letos Holanďany, ovšem z jiné oblasti. Těch přijelo sedm, čtyři chlapci, dvě dívky a jedna vedoucí. Členové české skupiny si je rozdělili a jednotlivě se o ně starali. Pro Holanďany jsme přichystali bohatý program, při kterém se měli řádně seznámit, jak se svými hostiteli, tak s jejich kulturou a naopak a především si celých deset dní užít.

Holandská mládež dorazila do Tachova v sobotu v odpoledních hodinách, po uvítání byli rozděleni mezi české členy a ubytovali se. Každý z nich dostal uvítací balíček, v němž se nacházela podrobná mapa Tachova, základní fráze v češtině a menší slovník a něco z historie našeho města. Každý den se všichni scházeli na faře v Tachově kolem deváté hodiny.

V neděli jsme začali anglickou ranní liturgii komunity Iona, pak proběhly seznamovací i jiné hry, ujasnili jsme

si svá očekávání a večer jsme se společně dívali na klasický český film Pelíšky, samozřejmě s anglickými titulky, aby se seznámili i s naší nedávnou historií. V pondělí jela celá skupina na výlet do Mariánských Lázní, kde jsme navštívili lanové centrum Zádub a šli na večerní kolonádu. V úterý se jelo do Německa, na zříceninu hradu Flossenbürg a poté na koupaliště ve Waidhausu, kde bydlí jeden člen naší české skupiny.

Na středu bylo přichystané překvapení ve formě utajeného výletu v okolí Tachova, celá skupina se po celodenním výletu usadila v záchrané stanici živočichů ve Studánce, kde pro ně byl připraven program a veliký vojenský stan, ve kterém všichni přespali.

Čtvrteční program byl ryze odpočinkový, zato páteční den jsme věnovali práci kolem místní fary, děvčata myla okna a chlapci se věnovali úpravě zahrady a okolí domu. Odpoledne se vydala celá skupina na místní zimní stadion bruslit. Před večerí jsme šli zazpívat několik písní do penzionu pro seniory v Panenské ulici, abychom přinesli trochu radosti starším lidem. Sešlo se jich tam dost a radost jsme jim udělali. Večer ve 22 hodin nám Vojta Nedvěd, člen naší české skupiny, promítal a vyprávěl pod širým nebem na zahradě před farou o Norsku, odkud se vrátil před několika málo dny. V sobotu jsme se zúčastnili historických slavností našeho města, poté se všichni odebrali na místní bowlingovou dráhu, kde si zpřijemili sobotní večer.

V neděli se uskutečnilo celkové zhodnocení uplynulého týdne a ve tři hodiny proběhla v kostele sv. Václava bohoslužba a projekce fotografií a videí z celého společně stráveného týdne. Slavnostní den jsme zakončili velkou zahradní večerí u fary.

„Mně se celý týden velmi líbil. Poznala jsem nové lidi a jejich zvyky. Každý den se něco dělo, nebyl čas na nudu. Nejvíce se mi asi líbilo v lanovém centru, byl to opravdu skvělý

adrenalinový zážitek. Pěkné bylo i stanování ve Studánce u Bobálů. Holanďané byli příjemní lidé a jsem ráda, že jsem je poznala. Určitě bych do takové výměny šla znovu,“ řekla jed-

na z účastnic Barbora Kočandrlová. Další fotografie můžete zhlédnout na internetových stránkách naší náboženské obce www.ccs-h-tachov.wz.cz

Karolína Bobálová

PODĚKOVÁNÍ CENTRA HLÁSKA

Chtěli bychom touto formou poděkovat všem, kteří se podíleli na organizaci sbírky v Betlémské kapli pro Centrum volného času Hláška v Roudnici nad Labem, které je střediskem Diakonie a misie ČČSH. Naše Centrum je závislé na dotacích a grantech a my jsme nyní velmi hrdí, že se k dárcům připojila i církev.

V Roudnici nad Labem fungujeme už třetí školní rok díky dotacím z městského úřadu a z evropského programu Mládež v akci. Jsme dobrovolnickou organizací, takže nemáme žádné zaměstnance, kromě mě a naší pastorační asistentky, ale využíváme nadšené dobrovolníky z řad rodičů a přátel. Centrum volného času Hláška sídlí na Husově náměstí v budově farního úřadu hned vedle hláskné věže roudnických hradeb, tzv. Hlásky. Proto jsme si vypůjčili název Hláška, tak, aby každé roudnické dítě vědělo, kde nás najde.

Nápad k založení tohoto Centra vznikl nejenom z potřeby oživit naši náboženskou obec, ale také z poznání, že dospělí velmi rychle zapominají, co je to volný čas. Zkuste si vzpomenout, kolik hodin jste si dokázali hrát venku, když jste byli ještě děti... Nás rodiče s velkým úsilím sháněli večer domů. Ať byla zima nebo léto, byli jsme nejraději na čerstvém vzduchu (běhali jsme v parku, bruslili na rybníku, stavěli jsme si bunkry, hráli jsme šiškové bitvy... zkrátka neustále jsme něco vymýšleli a nebyl čas na nudu). A víte, jak si nejčastěji hrají děti v dnešní době? Většina z nich sedí odpoledne po škole u televize nebo u počítače - což mně připadá velmi smutné i zbytečné.

Proto jsme se rozhodli vytvořit prostor

pro roudnické děti a jejich kamarády a věst je k tomu, aby i oni objevili kouzlo našich dětských her. Naprosto ideálním místem se v této věci stala budova naší církve na Husově náměstí. Je tu krásná velká zahrada, ale hlavně bývalý přízemní byt s vlastním vchodem na zahradu, kde kdysi bydleli manželé Kyndlovi a dodnes se těm místnostem říká kyndlovna. Zde, díky laskavosti naší rady starších, našlo své místo Centrum Hláška.

Ještě na vysvětlenou - totiž proč vzniklo pod náboženskou obcí samostatné středisko Diakonie a misie. Nejprve jsem se snažila různé aktivity pro děti pořádat pod hlavičkou farního úřadu. Ale narazila jsem na VELKOU zdrženlivost roudnické veřejnosti i organizací, které vypisují granty. Proto jsem se rozhodla založit samostatnou organizaci s vlastní právní subjektivitou. Sice dva roky trvalo, než Centrum Hláška vzniklo - tedy než se mi podařilo napsat dobrý grant, ze kterého by se financovala nutná rekonstrukce interiéru. Psal se rok 2008, kdy poprvé kladně zareagovala jedna z organizací podporujících neziskový sektor: evropská agentura Mládež v akci. Pak se k tomu najednou připojili i zdejší podnikatelé i městský úřad a vše se rozběhlo rychlostí, kterou jsem ani nečekala. Celá historie naše-

Dokončení na str. 3

ZE 122. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

Zasedání ústřední rady zahájil královéhradecký biskup Štěpán Klásek pobožností na text Matoušova evangelia (14. kapitola, píseň 301). Vlastní jednání pak vedl bratr patriarcha dr. Tomáš Butta, který připomněl život a dílo bratra faráře Mgr. Jindřicha Hanuše, kterého Pán povolal 8. června, a připomněl i nedávné letecké neštěstí u Jaroslavi. V ideovém referátu, který rovněž vedl bratr patriarcha, ústřední rada vzala na vědomí jeho korespondenci a zprávu o činnosti i informaci o jednání státu s církvemi. Ústřední rada vyhlásila závazný kazatelský cyklus pro rok 2011/2012, kterým je Ekumenický lekcionář řada B v úpravě Mgr. Lukáše Bujny. Kazatelský cyklus je povinným tiskem a jeho cena je 100 Kč. Distribuci do náboženských obcí zajistí úřad ústřední rady. Současně ústřední rada pověřila vypracováním

další řady Ekumenického lekcionáře pro roky 2012/2013 opět Mgr. Lukáše Bujny.

Organizačně-právní referát vedla místopředsdkyně ústřední rady RNDr. Ivana Macháčková. Ústřední rada schválila rozhodnutí prezidia přijatá v době prázdnin, kdy ústřední rada nezasedá. Mj. vzala na vědomí, že Jihočeský kraj poskytl dotaci na provoz Památníku Mistra Jana Husa ve výši 200000 Kč a s podporou v podobné výši počítá i v příštím roce. Na jednání ústřední rady se dostavil i ing. J. Talíř, který poskytl informace o situaci s grantem na obnovu památníku. Ústřední rada projednala návrh královéhradecké diecézní rady jmenovat tiskového mluvčího. Schválila i jmenování poradní komise pro ekonomické vyhodnocení dopadů vyrovnání státu s naší církví. Členy komise byli jme-

nování: ing. Bednářová, Mgr. ing. Hušková, Mgr. Líbalová, Mgr. Musil, Mgr. Šilerová, ses. Černochová, Mgr. Palčovič, Mgr. Moc, br. Velišek a br. Boček. Ústřední rada schválila plán zasedání ústřední rady a církevního zastupitelstva v roce 2012 i návrh celocírkevních sbírek.

Ve finančním referátu, který vedla finanční zpravodajka ústřední rady ing. Miroslava Studenovská, ústřední rada vyslechla ústní zprávu o hospodaření církve. Schválila i zvýšení příspěvku na celocírkevní setkání mládeže. Vysluhování svátosti svěcení kněžstva ústřední rada schválila Mgr. Ericou Oubrechtovou a Bc. Vojtěchu Baslovi z královéhradecké diecéze a Mgr. Jeleně Balenko z pražské diecéze. Před svěcením všichni musí složit zkoušku před církevní komisí.

(red)

Okolo deváté si v koupelně zpívám písně ze zpěvníku

„Milé sestry a bratři, zvu vás, společně se členy klubu Dialog na cestě, na domluvenou návštěvu sestry Hanky v hospicu Štrasburk,“ vyhlásila jsem v horkém nedělním dopoledni z kazatelny v náboženské obci Karlíně. Nakonec nás tentokrát jelo do Bohnic pět a bylo to tak akorát. Těšili jsme se, že si podle plánu naší hostitelky sedneme do zahrady, která má půvabnou parkovou úpravu. Parný červenecovský den tomu však nepřál, a tak jsme zůstali v malé starosvětsky působící světničce. Obsadili jsme gauč, křesílko a koupelnový taburetek a přes hodinu jsme si povídali. „Vůbec se tu nenudím. Často mě navštěvují medicí, sloužím jim jako „živá učební pomůcka“, vyprávěla naše hostitelka s humorem a nadhledem. „A také chodí tvoji studenti z Univerzity J. A. Komenského, Olgo, kteří u tebe píšou diplomovou práci o hospicích a paliativní péči. Bylo jich tu už pět. Zajímá je, jak se v hospicu cítím a jak jsem se smířila s nastalou životní situací.“ Dozvěděli jsme se také, že sestra Hana čte v těchto dnech knihu o českém lékaři a mystikovi Františku Barddonovi zvaném Frabato, který před lety zachránil oči jejímu tatínkovi kazateli Janu Černému a přátelil se dlouhá léta s celou rodinou. „A celý život kamarádím s herečkou Alenou Vránovou,“ pochlubila se dále naše hostitelka. „Zajímají mě osudy výrazných osobností, znám třeba dobře z vyprávění životní peripetie spisovatele Pavla Kohouta. V těchto dnech čtu jeho životopis, abych srovnala, jaké svědectví vydává o dramatikovi kniha a co o něm znám já sama.“

Jak vidíte, jsme oslovitelní příběhy. Chceme přemýšlet nad životními osudy, které se nějakým způsobem protnuly s našimi. Přejeme si porozumět sami sobě a své době, hledáme neúnavně souvislosti. Jde o druh nezbytného bilančování, v mysli ožívají vzpomínky na vlastní rodiče a přátele, na vrstevníky, z nichž mnozí tu již nejsou. „A víte, co dělám ráno?“ loučila se s námi hostitelka. „Okolo deváté si v koupelně zpívám písně ze zpěvníku. Většinu z nich znám z paměti. Zpěv je pro mě po celý život duchovním povzbuzením a také prospívá mozku a plícím.“ Můžeme ještě podotknout, že i v našem zpěvníku jsou některé písně, ke kterým psal texty Hančin dědeček, kazatel Jan Hochman. Odcházel jsme toho podvečera všichni s dobrým pocitem vzájemné sounáležitosti. A já jsem neopomněla všem v knize hostů na recepci ukázat pečlivě zaznamenávaná jména minulých návštěvníků sestry Hanky. Zápis vypadá asi takto: „Paní Markéta ... a pes Blondie“.

Olga Nytrová

Z kazatelského plánu

14. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

Lide můj, naslouchej učení mému, k slovům úst mých nakloň ucho.

ŽALM 78,1

První čtení z Písma: Jonáš 3,10–4,11

Tužby:

2. Za naši vlast, abychom v ní všichni mohli důstojně žít, modleme se k Hospodinu.
3. Za požehnání Zemi, kterou Bůh stvořil, aby všemu tvorstvu poskytovala obživu, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Prosíme tě, Hospodine, abychom nedychtili po věcech pozemských, ale milovali věci nebeské. Ať opustíme to, co je pomíjivé, a držíme se toho, co je trvalé. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Filipským 1,21–30

Evangelium: Matouš 20,1–16

Verš k obětování: Žalm 138,7

Verše k požehnání: Žalm 119,4–5

Modlitba k požehnání:

Hospodine, prosíme tě, ať tvá odpouštějící milost a uzdravující působení nás zbaví nepokoje a učiní nás schopnými a ochotnými držet se tvých příkázání. Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 78, 151, 178, 199, 205

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ - Zjevení Janovo 21 Listy sedmi církvím

Pokračování z minulého čísla

A co slibuje Kristus laodikejskému vítězi? Slibuje mu, že s ním bude sdílet jeho trůn. Východní trůn byl mnohem širší než trůn na západě, který má jen jedno místo. Trůn na východě dával prostor několika lidem vedle vladaře, který seděl uprostřed. Těto cti se dostalo těm, kdo požívali jeho zvláštní náklonnost a přízeň. Zasloužili si takovou výsadu. Podobně ten, kdo trpěl pro Krista, bude s ním také panovat (2 Tm 2,12).

Kristus zvítězil (J 16,33 - Já jsem přemohl svět) a usedl na svůj trůn. Tam s ním bude sedět i vítěz. Ti, kdo Krista následovali v pokoře, zavření a utrpení, ti ho budou následovat i ve slávě. Vykладаč Mede upozorňuje na to, že tu jsou zmiňovány dva trůny, které nejsou totožné, tj. trůn Boží a trůn Kristův. To nás inspiruje, abychom se podívali do velké Biblické konkordance (Bič-Souček, Kalich Praha 1967), kde lze i v jiných textech najít dva trůny. V Matoušově evangeliu 19,28 a 25,31 se píše o tom, že se Syn člověka posadí na trůn své slávy. Podle listu Židům 8,1 a 12,2 máme velekněze, který usedl po pravici Božího trůnu. A ve svém Zjevení vidí Jan řeku živé vody, která vyvěrala u trůnu Božího a Beránkova (22,1). Je ovšem zřejmé, že na Božím trůnu sedět po pravici Boží může jen Kristus. On má královské právo, jaké má jeho Otec, které jinak nikdo

nemůže sdílet, žádná bytost. Je to trůn božského majestátu. (Na doplnění viz Novotný: Biblický slovník Praha 1956, heslo Laodicea, str. 368 a Pražák, Novotný, Sedláček: Latinsko-český slovník, Čsl. Grafická unie Praha 1935, heslo Laodikea, str. 720 a Mithridates, str. 799.)

Frederick A. Tatford
Prophecy's Last Word,
An Exposition of the Revelation,
nakl. Pickering and Inglis Ltd.,
London, 1. vyd 1947, paperback
vyd. 1969, reprint 1970 a 1971
Zkrácený překlad: Jiřina Kubiková
Oprava: V ČZ 36 a 37 má být místo
Laodicea, Laodicejský Laodikea, Laodikejský.

Pokračování příště

Nad Písmem

DĚLNÍCI NA VINICI PÁNĚ

Před lety byla Praha svědkem mohutných demonstrací proti zasedání finančníků z celého světa, které se zde konalo. Kdo si na to dnes, po tolika jiných a mnohem bouřlivějších událostech, vzpomene? Zprávy v televizi i novinách přibližovaly mohutné protesty těch, kteří se vzpírají moci a vlivu nadnárodních koncernů a korporací, odsuzují současný globalizační směr, kterým se svět ubírá. Vítěze i poražené přitom najdeme na obou stranách. Mezi chudými, i těmi bohatými. Platí, že to, co dnes hýbe světem, není duch a myšlenka, ale peníze. Buď jejich nedostatek, jak je tomu ve zhruba dvou třetinách naší planety, nebo naopak jejich přebytek, který však přebývá jen poměrně úzkému okruhu lidí ze zbývajících jedné třetiny Země. Pravidla ekonomie ovládla svět, nabídka versus poptávka se staly magickými zaklínadly, která jakoby už nahradila dnes stále méně srozumitelné církevní obřady. Velcí světoví ekonomové jsou na pozicích někdejších filosofů a duchovních vůdců. Spekulantů a burzovní makléřů zasahují do chodu tohoto světa s takovou razancí a účinností, o které se nesnilo dávným starověkým vojevůdčům, ale ani největším duchovním a myšlenkovým veličanům. Co na tom, že se ve skutečnosti jedná o obyčejné „peněženčičky“?

V ostrém kontrastu s dnešním světem ekonomiky, a o to více nesrozumitelné dnešnímu člověku, je Ježíšovo podobenství o dělnících na vinici. Měřeno společenskoekonomickou zásadou: dostaneš jen to, co si zasloužíš, se musí nutně jevit chování hospodáře v Ježíšově podobenství jako velká nespravedlnost. Vždyť on vyplatil dělníkům, kteří pracovali celý den, stejně jako těm, kteří byli na jeho vinici jednu hodinu. Na jeho obhajobu musíme připomenout, že zaplatil každému po denáru, to znamená plnou denní mzdu jednoho dělníka. U těch, kteří nepracovali celý den, tedy došlo k nepochopitelnému přecenění jejich práce. Na to se ozvali ti, kteří byli

na vinici od rána: jak je to možné, že dal každému stejně, bez ohledu na množství odvedené práce? Pro porozumění musíme opustit rámec podobenství. Z hlediska ekonomického bychom totiž museli konstatovat, že hospodář se nechoval tržně. Svou nevhodnou mzdovou politikou si jednak pokazil pracovní morálku svých dělníků a zároveň sám sebe zbytečně připravil o peníze. Ježíšovo podobenství však nechce ukazovat na ekonomické zákony, podle kterých funguje, či by alespoň měla v mnoha případech fungovat, naše společnost. Ježíš hovoří o nebeském království, tedy o vztahu Bůh a člověk. Hospodářem i tady je Bůh Otec, dělníky potom my, lidé. Podobenství je jemným upozorněním, že v našem světě může být ještě další rozměr. Rozměr, který není daný rovníci: dostaneš, co si zasloužíš. Ten rozměr můžeme nazvat přijetím a odpuštěním anebo jednoduše milostí. Bůh každému chce naměřit stejnou měrou. Člověk dostává od Boha i to, co si nezaslouží. Kdyby se Bůh chtěl chovat tržně, v šabloně „má dáti – dal,“ každý z nás by už dávno musel vyhlásit bankrot.

Církev i my, kteří je tvoříme: kněží a laici, si velice často stěžujeme, že nás už téměř nikdo neposlouchá. V pu du sebezáchovy sami sebe pasujeme na hlasatele morálky a humanismu. Víra s sebou nese svůj kladný náboj. Ve víře a v náboženství však zdaleka nejde jenom o mravnost. Náboženství pochopené jako soubor morálních pouček a pravd, vedoucích člověka k dobrému a šťastnému životu, velice často selhává, či spíše selhávají ti, kteří takto svět víry pochopí. Ježíš ve svém podobenství o dělnících na vinici zvěstuje to, co by mělo být stěžejní zvěstí církve tomuto světu: věřit znamená žít s vědomím milosti, s vědomím, že mi může být odpuštěno. Právě tento moment potom život člověka činí lepším. Jestliže apoštol Pavel v listu Filipským vyznává: „Život, to je pro mě Kristus,“ nestaví se do role blouzni-

vého náboženského fanatika. Zdůrazňuje pro něho stěžejní rozměr lidství daný milostí – Kristovým odpuštěním. Jsou to slova, která si ce zaznávají z úst největšího učitele církve a apoštola par excellence, ale také člověka, který měl na svém kontě zabít, pronásledování druhých pro odlišnost víry a spoustu dalších věcí, které ho na míle vzdalovaly od naší představy ideálního Božího služebníka.

Žít životem víry tedy v posledku není zaujatost církvi a jejími obřady, není to ani studium Bible jako litery či schopnost deklamovat hlavní křesťanské modlitby. Je to život s vědomím milosti a odpuštění. Život s nadějí, že mohu jednou dostat nikoliv to, na co mám nárok, co si zasloužím, co je mým právem, mojí mzdou, ale že z Boží milosti mohu mít i to, co si nezasloužím. Jako když hospodář ráno vyšel, aby najal dělníky na svou vinici.

David Frýdl

Příslaví 30,7–9

O dvě věci tě prosím;
neodpírej mi je,
dříve než umřu:
Vzdal ode mne šálení a
lživé slovo,
nedávej mi chudobu
ani bohatství!
Opatřuj mě chlebem
podle mé potřeby,
tak abych
přesycen neselhal
a neřekl:
"Kdo je Hospodin?"
ani abych
z chudoby nekradl
a nezneuctil jméno
svého Boha.
Amen

K PROBLÉMU "ODLOŽENÝCH" DĚTÍ 2

Dokončení z minulého čísla
Složky identity jsou mnohotvárné, procházejí dynamickým vývojem a přehodnocováním po celou dobu lidské existence. Na identitě se podílí výchova, kulturní vlivy, zážitky, trauma i fyzický stav. Ztotožnění se s určitou identitou přináší různé sociální role - jiná je identita dívky - studentky a jiná je identita téže dívky v období, kdy se stává manželkou a matkou. Základní formování prvků identity probíhá v útlém dětství, k důležitým změnám dochází však i v pozdějších letech. Vytváření identity dítěte je jedním z nejobtížnějších momentů výchovy. K přirozenému vývoji identity patří krizová období. Nejvýznamnější krizové změny identity se projevují v dospívání. Dospívající hledá identifikaci osoby, klade si typické otázky: „Kdo jsem, kam kráčím a proč?“ Poruchy identity se objevují v souvislosti s narušením rodinných vztahů, jsou důsledkem nechápající nebo bezcitné výchovy. Návrat k menšinám, konfliktní rozvodové situace, existenční nejistota - to vše se podílí nepříznivě na duševní stabilitě jedince a jeho pocitu jistoty se sebou samým. Výchova směřující k pevné identitě je náročným úkolem v každé rodině. Adoptivní rodiče mají situaci složitější, zejména pokud je dítě jiné etnické příslušnosti nebo do rodiny přichází ve starším věku. Náhradní rodiče si mají důvěřovat, poskytovat lásku a péči a nemít obavu sdělit dítěti informace o jeho osvojení. Zamlčení těchto okolností je největší chybou výchovy v náhradní péči a vede k pozdějším krizím.

U dětí přicházejících z babyboxů lze například říci, že rodiče se snažili udělat pro dítě to nejlepší, co ve velmi zoufalé situaci mohli - předali ho do

bezpečného prostředí s možností brzkého umístění v rodině. Berme na vědomí, že matka, která tak své dítě „odložila“ do babyboxu, byla schopna zvážit a zhodnotit své veškeré možnosti a musela mít v sobě tolik síly a lásky k dítěti, aby udělala tento krok a rozhodla se dát dítě do lepších rukou a zajistit mu lepší život, i tak s tímto těžkým břemenem rozhodnutí bude žít po celý svůj život. Identita dětí v náhradní rodinné péči se vyvíjí v souladu s citově bohatým životem rodiny, ve které dítě vyrůstá.

Znalost biologických rodičů je pouze malou částí celkového prožívání vlastní osobnosti a není základním kamenem utváření identity. Nedostatek informací o biologických rodičích tento mnohotvárný tok prožitků nemůže zmařit.

Osobní identita dítěte se utváří celé dětství v návaznosti na interakci s okolím a jsou to právě blízcí lidé, kteří identitu dítěte pomáhají spoluvytvářet; nicméně ani v dospívání není vývoj identity ukončený, její vývoj a rozvoj pokračuje de facto až do smrti a hovoříme o sociální identitě, protože v dospělosti jsou to sociální role, které se nejvýznamněji podílejí na utváření identity.

Znalost biologických rodičů je tedy jen jednou z mnoha částí mozaiky osobní identity a sebeprožívání. Z toho konec konců vychází i princip náhradní rodinné péče. Byl to nestor dětské psychologie, prof. Matějček, kdo opakovaně řekl: „*Psychologické rodičovství je povýšeno nad pouhé biologické zplodění dítěte*“ a tento princip je uplatněn i pro novorozence odkládané do babyboxů. Problémy s identitou nebývají jen doménou opuštěných dětí, které otázky typu kdo jsem, kdo jsou mi biologičtí rodiče, jaký jsem a

jaký budu, občas dovedou řádně potrápít.

Obávám se, že utváření identity dětí svěřených do náhradní rodinné péče nemůže být samo o sobě důvodem pro výtku k porušení Úmluvy, ale že se spíše jedná o vlastní díky článku 7 Úmluvy, tedy o jméno a státní občanství.

Závěrem lze shrnout, že výtky Výboru OSN mají své racionální zdůvodnění, ale vycházejí z nedostatečných a neúplných informací. Domnívám se, že z pohledu Úmluvy lze najít, a Výbor OSN některá konkrétní našel, jistá nekonceptní řešení, deficitní nabídku služeb a selhávající ochranu práv dětí, které by měly být prioritně řešeny. Lze předpokládat, že rychlá náprava absence, deficitu a nedůstojného zajištění některých služeb pro těhotné ženy a matky s novorozencem v obtížné životní situaci sama sníží poptávku po službě babyboxu. Prázdný babybox bude dobrou vizitkou pro stát.

Veškerá sociální péče a tak i péče o děti bez rodiny jsou po staletí spjaty s církví i se společností mimo církve. Přesto oba subjekty se v současné době musí řídit Zákonem o rodině, i když v mnohých bodech není dokonalý a je někdy ku škodě samotným dětem.

Ano, rok 2011 byl vyhlášen Evropskou unií Rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Co je to vlastně chudoba, jakou má podobu v naší zemi? Pracuji více než 9 let s touto cílovou skupinou - lidé ohrožení sociálním vyloučením nebo již sociálně vyloučení, kteří jsou odkázáni pouze na dávky státní sociální podpory a na dávky hmotné nouze, mi nepřipadají, že by byli chudí a žili v chudobě. Tyto jmenované dávky jsou zatím velmi bohaté a zajišťují mým klientům

Ve čtvrtek 1. září se jako obvykle uskutečnila slavnostní zahájení nového školního roku ve všech školách. V Základní škole v Praze - Dolních Počernicích tentokrát navíc následovalo odhalení bronzového basreliéfu Mistra Jana Husa na kamenném pomníku před starou školní budovou. Po krátkém proslovu starosty Městské části Zbyňka Richtera dostal slovo autor Mgr. Milan Kuzica, slovenský umělec, žijící a tvořící v Praze. Neopomenul uvést, že již v mládí mu rodiče připomínali slova o pravdě, tak jak je pronášel Mistr Jan Hus.

Původní basreliéf Mistra Jana Husa byl na kameni před školou umístěn již od dob první republiky. Před několika lety však byl odcizen. Nové ztvárnění podoby Mistra Jana Husa tak zaplnilo prázdné místo. Doufejme, že nový pomník, který budou školáci denně mjet, je příměje k většímu zájmu o život a dílo Mistra Jana Husa.

Mgr. Markéta Stehliková a Jindřich Kejr

docela solidní a kvalitní život po materiální stránce. Někteří jsou dokonce tak schopní, že si mohou odkoupit obecní byt do osobního vlastnictví a zařízení bytu bývá často dosti luxusní. To, že nemají vzdělání a ani je nedopřejí svým dětem, to je zvláště netrápí a že nemají práci, to ve většině případů - Pane Bože to snad ani raději NE - práce nás neuživí a přijdeme o různé výhody a stát se musí o nás přece postarat. Bohužel moji klienti jsou krátkozrací a jsou většinou zadlužení a předlužení u bankovního a nebankovního sektoru, což se časem projeví např. v nemožnosti placení nájemného nebo dalších jiných splátek.

Je spousta integračních programů a projektů a nemluví o tom, kolik financí to obnáší a je to mnoho let, co se společnost a neziskové organizace snaží o integraci „chudých“ a potřebných a sociálně vyloučených, ale posun dopředu pořád nikde skoro žádný. V naší republice je dost azylových domů pro matky s dětmi, ale pomoc pro matky v nouzi a tíživé situaci je krátkodobá cca 1 rok, což nic neřeší, když pomyslíme, o jakou cílovou skupinu se jedná, z jakého prostředí přichází a z jakých důvodů žádají o poskytnutí pobytové sociální služby v těchto zařízeních. Většina klientek se vrací na zpět do azylového domu nebo putují po celé naší republice po jiných azylových domech, což dokazuje, že nejsou většinou schopny samostatného a zodpovědného života ve společnosti. Většina sociálních pracovníků a dalších lidí v pomáhajících profesích může pouze klientovi poradit a vést ho cestou ke zlepšení, ale nemůže žít jeho život nebo vyřešit sám klientovu tíživou sociální situaci.

Cílovou skupinou tohoto zařízení jsou matky s dětmi nebo těhotné ženy, které se nacházejí v nepříznivé životní situaci, související zejména se ztrátou bydlení nebo absencí sociálního zájmu a tuto situaci nejsou schopny řešit vlastními silami ani za pomoci blízkého okolí.

Cílem celého projektu je podpora a pomoc směřující k rozvoji schopností a dovedností uživatele, snížení sociálních a zdravotních rizik souvisejících

se způsobem života uživatele a především podpora a pomoc směřující k samostatnému životu uživatele tak, aby uživatel i nadále zůstával součástí společnosti a přirozené vztahové sítě a mohl žít běžným způsobem - nebyl závislý na poskytování sociálních služeb a dokázal řešit svoji situaci vlastními silami.

Jarmila Šenková

Použité zdroje:

www.babybox.cz
Osm věků člověka: Erik H. Erikson
Psychická deprivace v dětství: Prof. PhDr. Zdeněk Matějček, J. Langmaier
Rodina jako instituce a vztahová síť: doc. PhDr. Oldřich Matoušek, CSc.
Sociální práce v praxi: doc. PhDr. Oldřich Matoušek, CSc.
Stádia života: Erik H. Erikson
Ústavní péče: doc. PhDr. Oldřich Matoušek, CSc.

Prof. PhDr. Zdeněk Matějček, CSc., byl dětský psycholog. Zabýval se vývojovou a klinickou psychologií. Publikované odborné studie i popularizující knížky se týkají především diagnostiky poruch psychického vývoje dětí, specifických poruch učení, mentální retardace dětí, psychických odchylek ve spojitosti s psychickou deprivací a náhradní rodinné péče o děti, které svou vlastní rodinu ztratily.

Navi - Žalm 23

*Hodpodin je můj navigátor
nič neminu
Vodí mě zelenými vlnami
až k parkovišti v centru
Předjímá všechny mé cíle
a vede mě dovedně ruchem
věren svému jménu
Musím-li jet temným tunelem
nebojím se žádné nehody
neboť ty jsi se mnou
Tvůj neomylný hlas
mi dává bystrost a důvěru
nabádáš mě k opatrnosti
před očima policie
A v parkovacím domě smím
zůstat zdarma
po dlouhý čas*

ANDREAS KNAPP
PŘELOŽIL ZDENĚK SVOBODA

PODĚKOVÁNÍ CENTRA HLÁSKA

Dokončení ze str. 1
ho centra je fotograficky zachycena na webových stránkách: www.centrum-hlaska.cz.

Od školního roku 2009/10 funguje v Centru klubovna pro školní mládež. Děti si zde mohou zahrát pingpong, šprtec (stolní hokej) a mnoho dalších stolních her. Máme zde malou knihovnu i počítač s přístupem na internet, vlastní kuchyň a na zahradě krásnou dřevěnou houpačku a pětmetrovou trampolínu (veškeré vybavení je pořizováno buď z dotací nebo z darů od rodičů a dalších dobrých lidí). Ve školním roce se tu děti doučují a to tak, že spolupracujeme nejen s pedagogem na základních školách, kteří nám posílají své žáky, ale navázali jsme spolupráci i se zdejšími gymnazisty, kteří si v rámci evropského roku dobrovolnictví mohou vyzkoušet, jaké to je být dobrovolníkem a bez nároku na honorář pomáhat druhým. Oni sami pak doučují naše školáky nebo jen přijdou třeba k pravidelným pátečním táborákům.

Tento školní rok nás čeká velká výzva: evropská agentura Mládež v akci nás oslovila, abychom o Centru Hláška referovali na evropské úrovni při školení v Athénách v Řecku, které proběhne v půlce října. Na základě toho pak budeme moci pořádat zahra-

niční výměny mládeže z různých zemí Evropy. I když jsme byli z této výzvy velice překvapeni i zděšení (protože si budu muset oprášit angličtinu, abych se v Athénách vůbec domluvila), doufáme, že se tohoto úkolu zhostíme se ctí a podaří se nám navázat dobré zahraniční kontakty. I když v Centru Hláška nijak slovně nepropagujeme víru nebo církve a sázíme spíše na osobní příklad, při „dětských bohoslužbách“, které pořádáme jednou měsíčně ve sboru, máme občas problém s nedostatkem místa. Je moc hezké sledovat, jak se postupně „komunita věřících“ rozrůstá a jak

patnáctiletí hoši s čírem a náušnicí v uchu ochotně zpívají písně z husitských zpěvníků. Ještě jednou tedy děkujeme naší církvi, že nás finančně podpořila. Přejeme všem našim sborům, aby dokázali mít tolik odvahy a síly otevřít své fary veřejnosti tak, jak se to podařilo v Roudnici nad Labem. Velmi si vážíme Božího požehnání, které nám bylo dáno, a věříme, že s námi zůstane i nadále.

**ThDr. Lenka Vávrová,
farářka v Roudnici nad Labem a
ředitelka Centra Hláška**

www.centrum-hlaska.cz

ZPRÁVY

Divadlo Mana

Divadlo Mana, Husův sbor Vršovice, Moskevská 34/967, Praha 10-Vršovice uvádí 22. září ve 20 hodin ve velkém sále představení Laurychova divadla. Představení pražského improvizčního divadla, které vzniká přímo před přítomnými diváky. Rezervace vstupenek na mailu rezervace@divadlomana.cz, nebo SMS objednávkou na číslo 774 941 946 nebo 731 100 059, rovněž osobně v úředních hodinách farní kanceláře. Divadlo je bezbariérově přístupné.

(red)

Bohoslužba v rozhlase

Rádi bychom upozornili na bohoslužbu z náboženské obce České Budějovice - Palackého nám, kterou bude 25. září sloužit bratr vikář L. Zita. Bohoslužba bude přenášena rozhlasem.

(red)

Modlitební setkávání

Náboženská obec Praha 1-Staré Město (chrám sv. Mikuláše) a náboženská obec v Praze 6-Břevnově srdečně zvou všechny, kteří se v každodenním shonu mají chuť na chvíli zastavit a část dne věnovat společným modlitbám, na první z plánovaných pravidelných modlitebních setkání, které se uskuteční v pondělí 26. září od 17 h v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí. Rády bychom, aby se z těchto setkání, která se budou konat vždy poslední týden v měsíci (pravdě-

podobně ve středu) stala konstanta v duchovním životě naší diecéze a pravidelná aktivita zájemců z řad duchovních a členů náboženských obcí (nejen) z naší církve - setkání jsou ekumenicky otevřená.

Po setkání je možnost, bude-li chuť, ještě posedět u čaje či kávy. Srdečně vás zveme!

Eva Cudlínová a Sandra Silná, farářky

Výstava v Lounech

Náboženská obec Louny srdečně zve veřejnost na vernisáž výstavy žáků ZUŠ Louny ze třídy Jany Marešové s názvem "Voda" do prostor Husova sboru v Jakoubkově ul. 1533 (vedle divadla). Vernisáž se koná v neděli 18. září od 10.30 h.

(rst)

Přednáška v Písku

Setkání s filmařem, režisérem, hledačem, cestovatelem a především člověkem, kterého asi znáte. Jmenuje se Igor Chaun. Přednáška a diskusní večer se uskuteční v píseckém Husově sboru 22. září od 19 h. Rezervace míst na profamosti@gmail.com

(fú)

Koncert ve Zlíně

Náboženská obec ve Zlíně připravila na středu 28. září od 17 h - Den české státnosti - svátek knížete Václava - koncert v evangelickém kostele ve Zlíně ve Štefánikově ul.

Účinkují: Jaroslav Nepilý - varhany, Radana Váňová - housle, Zdeněk Kovalčík - zpěv. V programu zazní varhanní skladby starých českých mistrů,

Biblické písně Antonína Dvořáka i skladby pro housle s doprovodem varhan. Vstupné je dobrovolné. Srdečně zveme k hojně účasti.

(rst)

Kancionály v Mladoticích

Náboženská obec v Mladoticích a Společnost chebského soudce vás srdečně zvou na výstavu Kancionál v proměnách času. Vernisáž výstavy se koná na svátek knížete Václava ve středu 28. září v 15.00 h ve sboru v Mladoticích.

(rst)

Objednávejte Blahoslav

Jen do konce září je ještě možno objednat Kalendář Blahoslav 2012. Náboženské obce, které tak do té doby neučiní, musí počítat s tím, že kalendář už nedostanou.

Objednávky můžete učinit mailem: prodejna.blahoslav@csh.cz, telefonicky: 220398117 nebo písemně na adrese:

Prodejna Blahoslav, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6.

(red)

Křesťanská meditace v Brně

V Brně na Lipové se koná 17. září od 8.30 h kurz křesťanské meditace. Povede ho bratr Vladimír Vólráb, který vede meditační skupinu v Děčíně. Přednáška se bude skládat z teoretických základů nauky a společné meditační praxe. Úvodní pobožností poslouží sestra jáhenka Libuše Jarošová.

(sk)

Koncerty u sv. Mikuláše

- *19. 9. – 20 hodin
Bach, Vivaldi, Mozart
Consortium Pragense Orchestra,
Y. Škvárová - mezzosoprán,
M. Laštovka - trubka
- * 20. 9. – 17 hodin
Bach, Händel, Dvořák
Y. Škvárová - mezzosoprán,
J. Kalfus - varhany
- * 21. 9. – 17 hodin
Händel, Pachelbel, Bach
J. Prokop - varhany,
M. Laštovka - trubka
- * 22. 9. – 17 hodin
Vranický, Mozart
České smyčcové trio
- * 23. 9. – 17 hodin
Bach, Mozart, Franck
V. Trojanová - varhany,
R. Kyrál - lesní roh
- * 23. 9. – 20 hodin
Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat – barokní housle
- * 24. 9. – 17 hodin
Vivaldi, Schubert, Albinoni
B. Rabas – varhany,
M. Kejmar - trubka
- * 24. 9. – 20 hodin
Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat – barokní housle
- * 25. 9. – 17 hodin
Bach, Händel, Smetana
DUO PER LA GIOIA,
Z. Šolcová - harfa,
M. Mesany - flétna
- * 25. 9. 20 hodin
Bach, Dvořák, Liszt, Gershwin
Prague Brass Ensemble,
A. Bárta - varhany

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Dělníci na vinici

Í	T	Í	H	A	V	Z	Á	O	V	S
T	V	I	N	I	C	E	N	I	H	P
D	Á	T	T	V	Í	Á	Č	O	Š	R
Í	É	T	S	Á	R	Ž	S	E	E	A
N	K	H	S	V	D	P	J	S	R	V
D	S	A	O	P	O	L	E	D	N	E
E	E	E	D	D	Ě	L	N	Í	K	D
L	B	N	Á	Z	I	M	Á	N	D	L
S	E	Ř	Á	O	M	N	E	R	B	I
O	N	R	T	R	H	D	A	Ý	K	V
P	?	V	Y	P	L	A	T	I	T	Ý

dát	mzda	stát
den	nebeské	tíha
denár	poledne	trh
dělník	poslední	večer
hodina	první	vinice
hospodář	ráno	vyplatit
království	spravedlivý	

(Řešení z minulého čísla: Odpuštění.)

Jana Krajčřířková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčřířková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@csh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

Z EKUMENY

KOSOVO ZAKÁZALO NÁBOŽENSKOU VÝUKU VE ŠKOLÁCH

Zákaz výuky náboženství ve školách a muslimského závoje ve školních třídách odhlasoval kosovský parlament. Ve skutečnosti šlo o potvrzení pravidla, uplatňovaného delší dobu a zakotveného v ústavě. Ta mluví o Kosovu jako o laickém státu, kde jsou náboženské programy ve školách zapovězeny. Zákonomárci ovšem nemají absolutní podporu obyvatelstva. V minulých měsících došlo k opakovaným protivládním demonstracím na protest proti zákazu závoje a výjimkou nebylo ani vyloučení dívek ze škol. Na 90 % z dvoumilionové populace Kosova jsou muslimové, křesťané tvoří 8,5 %, přičemž pravoslavná komunita je téměř dvakrát větší než římskokatolická.

RaVat

RUSKÝ HEREC A DUCHOVNÍ CHCE KANDIDOVAT NA PREZIDENTA

Diskuse o hlavních kandidátech pro březnové prezidentské volby se v Rusku alespoň na několik hodin vzdálila od známých jmen premiéra Vladimira Putina a dosavadního prezidenta Dmitrije Medveděva. Svůj záměr ucházet se o funkci šéfa Kremlu oznámil kontroverzní ruský herec, režisér a duchovní Ivan Ochlobystin. Čeká prý jen na to, zda mu vedení pravoslavné církve dá pozhledání. Podle ruského tisku ho však nejspíš nedostane. Nejen proto, že mu patriarchát výkon církevních obřadů dočasně zakázal, ale hlavně vzhledem k synodnímu rozhodnutí, podle něhož duchovní nesmějí do boje o politické funkce "vyjma naléhavých případů" vstoupit. "To se přirozeně týká i voleb prezidenta," upřesnil církevní stanovisko mluvčí moskevského patriarchátu Vsevolod Čaplin. Ochlobystin je známá osoba často propíraná ruským bulvárem. Dřívější filmový herec a režisér, který své působení spojoval s filmy o šantánových zpěvačkách a rockerech, se v roce 2001 stal popem. Patriarcha Kirill mu nedávno - údajně na vlastní Ochlobystinovu žádost - výkon církevních obřadů zakázal. Vzhled a chování neortodoxního popa prý pobuřovalo pravoslavné věřící.

Nevoli zřejmě vyvolávají i Ochlobystinovy politické plány, přestože jejich filosofický základ prý prezidentský čekatel čerpal z církevní historie. Parlament by zrušil jako zbytečný a prezidentský mandát prodloužil z nynějších šesti na čtrnáct let. Pokud se ale církev proti jeho kandidatuře postaví, vidiny Kremlu se kandidát rozhodně vzdá. "Církev je pro mě rodina, nic není přednější," řekl novinářům. Prezidentské volby se v Rusku budou konat počátkem března příštího roku. Za hlavní kandidáty jsou považováni Putin a Medveděv, ale kandidovat bude nejspíš jen jeden z nich. Který to bude, má být známo na podzim. Svou účast ve volbách už oznámili vůdce ruských komunistů Gennadij Zjuganov, ultranacionalista Vladimir Žirinovskij nebo aktivista ruské radikální levice Eduard Limonov.

podle ČTK

KUBA ZAŽILA PO TĚMĚŘ 60 LETECH NÁBOŽENSKÉ PROCESÍ

Poprvé po dlouhých desítkách let povolila letos v létě kubánská vláda konání náboženského procesí k uctění patronky karibského ostrova. Sošku Milostiplné Panny Marie z El Cobre neslo procesí z východu ostrova více než měsíc do cíle pouti v Havaně, jak informovala agentura AFP. Na tisícikilometrovou pouť se vydalo 8. srpna z východokubánského Santiaga. Oslovy s tím spojené potrvají až do konce roku, kdy se socha Panny Marie vrátí do svatyně v El Cobre. Jediné další procesí srovnatelné s tím nynějším mohli věřící na Kubě uskutečnit začátkem 50. let minulého století v rámci oslav 50. výročí Kubánské republiky. Podle kardinála Jaimeho Ortegy se procesí může konat díky "novému klimatu změn na Kubě", v jehož rámci mohla Římskokatolická církev například v loňském roce vyjednat propuštění pěti desítek politických vězňů na svobodu.

Režim bratří Castrů od 60. let jakákoliv náboženská procesí zakázal. Znovu byla povolena až v souvislosti s návštěvou bývalého papeže Jana Pavla II. na Kubě v roce 1998. Nikdy ale soška patronky neputovala v procesí přes takřka celý ostrov. Kardinál Ortega, jenž je v tomto nejvyšším církevním úřadu na Kubě už tři desetiletí, připomněl změny, k nimž přistoupil Raúl Castro v oblasti vzdělání a ekonomiky, i jeho snahu překonat "poněkud zastaralé ideologické koncepty". "To všechno se stalo součástí nového klimatu změn na Kubě", prohlásil Ortega při příjezdu sochy do Madruga (asi 65 kilometrů východně od Havany). "Budeme prosit Milostiplnou Pannu, aby (změny) pokračovaly". Soška kubánské patronky je přepravována na korbě nákladního vozu, chráněná skleněným poklopem. V doprovodu jsou i policisté na motocyklech. Traduje se, že dřevěnou figurku našli plout v moři tři rybáři v roce 1606 a že její oděv byl zázračně úplně suchý. Podle další pověsti se uctívána ochránkyně Kuby zjevila jednomu černému otroku roku 1612. Za patronku ji pak papež Benedikt XV. prohlásil v roce 1916.

Po 48 letech v čele komunistické země byl Fidel Castro v roce 2006 z vážných zdravotních důvodů nucen předat, tehdy dočasně, pravomoci svému bratru Raúlovi. O dva roky později je Raúl převzal oficiálně. Během pěti let od nástupu do čela země se Raúl Castro snaží zavádět především ekonomické reformy, zlepšují se ale také vztahy komunistického vedení s Římskokatolickou církví.

podle ČTK

Roční předplatné na rok 2011 činí 364 Kč.

Číslo účtu: 43-3856220207/0100